

Barça

El Barça, per la copa del desgreuge

Messi i Valverde asseguren que aniran a totes contra el València

Messi va demanar perdó per la desfeta de Liverpool ■ EFE

Trump rebaixa la tensió amb la Xina per Huawei

Voldria incloure-la en un acord comercial

inlingua TOT UN MÓN D'IDIOMES PER AQUEST ESTIU!

CURSOS INTENSUS PREPARACIÓ EXÀMENS CAMBRIDGE
PET - FIRST - ADVANCED - PROFICIENCY

INTENSUS D'ANGLÈS PER A ALUMNES DE ESO, BATXILLERAT I FP	INTENSUS D'ANGLÈS PER A ADULTS TOTS ELS NIVELLS	CURSOS INTENSUS D'ALTRES IDIOMES FRANÇÈS, ITALIÀ, RUS, ALEMANY, JAPONÈS, ESPANYOL...
---	--	---

Inlingua La Riera 93 755 00 81 | Inlingua Via Europa 93 757 65 71 | www.inlinguacatalunya.com

EL PUNT AVUI+

1,50€

DISSABTE • 25 de maig del 2019. Any XLIV. Núm. 15008 - AVUI / Any XLI. Núm. 13878 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

Operació d'estat

COP • La mesa del Congrés suspèn els diputats presos amb els vots favorables del PSOE, el PP i Cs i el rebuig de Podem

PUGNA • Batet es doblega a Marchena i salva el Suprem d'un possible revés a Estrasburg assumint ella la suspensió

174 • La majoria per investir president es podria rebaixar, a l'espera que Junqueras, Sánchez Turull i Rull decideixin sobre l'acta

EUROPA-MÓN

P26,27

Theresa May no va poder aguantar les llàgrimes durant la seva conferència d'ahir al matí a Londres ■ EFE

May llança la tovallola

La primera ministra britànica anuncia que dimitirà el 7 de juny

NACIONAL

P10-16

L'independentisme tanca la campanya fent crides a la mobilització

ERC insta a condensar el vot a Barcelona i Puigdemont vol "derrotar" Borrell i la repressió amb la força de les urnes

Problemes d'humitats?
Nova solució ELECTRO-FÍSICA
HUMITAT-STOP
Elimina les humitats
"SENSE OBRES"

Truqui'ns i li farem un diagnòstic gratuït del seu problema d'humitat 678 323 938

ni una gota més!
HUMITAT-STOP
www.humitat-stop.com

Antoni Pagès
Distribuidor per la província de Girona
c/ Freixes, 6 - 17753 ESPOLLA (Girona)
T. 972 563 418 - M. 678 323 938
antonipagesespolla@gmail.com

EL PUNT AVUI
Avui, a partir de les 15.00 h

T'has perdut el judici de l'1-0? El cap de setmana te'l repetim. Avui, a partir de les 15.00 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

Waterloo, l'infern de Madrid

Aquestes eleccions –afortunadament– són excepcionals. D'una banda, demà, diumenge, els electors d'aquest país

hauran d'elegir un miler d'alcaldes (cadascú el que millor li sembli) i, de l'altra, els ciutadans també hauran de dipositar una papereta per al Parlament Europeu. La peculiaritat és que, des del punt de vista del sobiranisme català, aquest segon vot només es pot pensar en negatiu. És a dir, la qüestió és decidir quina és l'opció que més aprensió causarà entre les elits madrilenyes, quina candidatura és la que generarà un daltabaix més gran a La Moncloa, a l'Íbex-35 i a l'estructura burocràtica i judicial de Madrid.

Naturalment, el que desitjarien a l'Espanya oficial seria una victòria dels partits del sistema a Catalunya. Tant se val PSOE que PP o Ciutadans i, en últim extrem, fins i tot Podem, tot és

Puigdemont, ho diuen ells, és la pitjor opció per mantenir Catalunya com a autonomia

assumible. Més enllà d'això, la realitat és que a l'altra banda de l'eix nacional sempre hi ha una gradació perversa. Madrid, com es pot veure a través de declaracions polítiques i editorials periodístics, prefereix presos a exiliats. I dins dels exiliats, el que més els obsessiona és Carles Puigdemont.

Puigdemont –com Marta Rovira o Anna Gabriel, per eixamplar el perímetre partidista– són persones lliures i sense limitacions d'expressió que han posat de manifest el fracàs jurídic de l'Estat espanyol, que no ha aconseguit fer efectiva ni una sola euroordre. Per si fos poc, Carles Puigdemont conserva la legitimitat derivada de l'U d'Octubre, almenys per a la part de la societat que va protegir i exercir el mandat de les urnes. Per això un vot massiu a favor de l'exili tindria un impacte brutal contra les estructures de l'Estat, que veurien com s'esvaeix definitivament l'esperança d'un retorn de l'independentisme a la cleda autonòmica. Puigdemont, ho diuen ells, és la pitjor opció, la que cal evitar si es vol mantenir Catalunya com a comunitat autònoma de règim comú. En definitiva, Waterloo és l'infern de Madrid.

La vinyeta

Fer

Ombres de Primavera

Imma Merino

Poesia per resistir la barbàrie

Entre pel·lícula i pel·lícula, he aprofitat moments a Canes per llegir *La mesura dels nostres dies*, en què Charlotte Delbo posa en relació el seu testimoni sobre els camps d'extermini (i el moment del retorn) amb el de companyes deportades supervivents. Buscant-ne referències, m'he assabentat que l'escriptora va arribar a Auschwitz en un tren que va transportar 320 dones d'arreu de França que, majorment, van ser detingudes per la seva resistència contra el nazisme. Aquestes dones van entrar el 23 de gener de 1943 al camp d'extermini d'Auschwitz-Birkenau cantant *La Marsellesa*. En l'uniforme de ratlles imposat pels seus botxins hi havia el triangle vermell dels presoners polítics. D'aquelles 320 dones, en van sobreviure 49. M'ha commogut saber que Delbo creia que la poesia va ajudar-la a sobreviure: va fer un esforç de memòria per arribar a "reconstruir" mentalment 57 poemes. La poesia havia estat necessària a Auschwitz i ho va continuar essent després. D'aquí, contradint la sentència del filòsof Theodor Adorno relativa al fet que la

“M'ha commogut saber que Charlotte Delbo creia que la poesia va ajudar-la a sobreviure en la seva estada al camp d'extermini nazi d'Auschwitz

poesia no és possible després d'Auschwitz, va escriure poemes, com ara aquest inclòs a *La mesura dels nostres dies*: “He resistit a la injustícia// que m'ha capturat//i m'ha lliurat a la mort//he resistit a la mort amb tanta força//que no m'ha pogut treure la vida//per venjar-se//m'ha tret les ganes de viure//i/m'ha fet un certificat// aquí el tinc//signant amb una creu//

perquè em serveixi el proper cop.” En tot cas, creia que la poesia potser seria inútil si no feia sentir Auschwitz. Potser també per contradir Adorno va decidir-se a publicar *Aucun de nous ne reviendra* (títol, corresponent a un vers d'Apollinaire, del primer llibre de la seva trilogia sobre *Auschwitz i després*) vint anys més tard d'haver-lo escrit el 1946.

A més de la poesia, retinguda a la memòria, els records també van ajudar Delbo a sobreviure. Tanmateix, a *La mesura dels nostres dies*, escriu: “Cadascú s'havia endut els seus records, tot el feix dels seus records, tot el pes del seu passat. A l'arribada vam haver de desfer-nos-en. Entràvem nus. Em direu que a un ésser humà se li pot arrabassar tot, menys la memòria. No sabeu res de res. Primer se li treu la condició d'ésser humà i aleshores l'abandona la memòria. La memòria se'n va a tires, com tires de pell cremada.” I, malgrat tot, alguna cosa de la memòria va resistir. Hi ha una altra circumstància que va ajudar-la: la solidaritat entre les dones junt amb les quals va ser deportada.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/efr53a>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Incomoditats

Es veu que el rei, el rei d'Espanya, està incòmode. Que l'incomoda la *benvinguda* que probablement rebrà avui a l'estadi Benito Villamarín, que l'incomodava haver de fer l'obertura solemne de les Corts amb la presència de cinc electes que són a presó i, és clar, que l'incomodava encara més haver de rebre Jordi Sánchez com a representant de JxCat en la ronda de converses que, segons la sacrosanta Constitució, Felip VI està obligat a tenir abans de proposar un candidat a president del govern espanyol. I diuen (diuen, diuen, diuen) que ara respira alleugerit perquè la partida de ping-pong entre Marchena i Batet ha acabat com havia d'acabar, que és amb la suspensió dels quatre diputats discòls i deixant desemparats el més d'un milió d'electors que els van votar. El rei està incòmode. S'entén. Però a mi em fa l'efecte que no en té pas l'exclusiva. I que potser s'hauria

“Es veu que el rei, el rei d'Espanya, està incòmode. S'entén. Però m'atreviria a dir que no en té pas l'exclusiva

de preguntar si una part d'aquesta incomoditat no ve pas només dels resultats electorals (i mira que són tossuts, aquests independentistes, que van guanyant eleccions rere eleccions!) si-

nó també a partir de les incomoditats que ell va generar prèviament. Perquè potser a algú també li va incomodar que el rei es negués a rebre Carme Forcadell com a nova presidenta del Parlament, i que ho despatxés tot per correu electrònic. I que quan Artur Mas va cessar del càrrec de president de la Generalitat s'estalviés la formalitat d'agrair-li els serveis prestats, com havia fet sempre el monarca de l'Estat a tots els presidents de la Generalitat sortint. I, és clar, a algú potser també li va incomodar el discurs que sa majestat va fer després de l'1-O, on en comptes de posar pau va prendre partit. El rei, el mateix rei que quan ha tingut l'oportunitat de *renyar* totes les parts i *obligar-les* a seure en una taula ha dimisit del seu paper d'àrbitre i s'ha posat la samarreta d'un dels equips, es veu que ara està incòmode. D'incòmodes, benvolgut, ho estem tots.

De reüll

Maria Palau

Atacar l'art, de moda

No tenim prou espai en aquesta columna per poder fer una llista de tots els casos de censura i atacs de signe divers a la llibertat d'expressió que han sofert els creadors catalans i espanyols els darrers temps. El més trist i preocupant d'aquesta involució dels drets culturals que ens ha tornat a portar a la negra nit del franquisme és que estem començant a normalitzar com una moda els delictes contra l'art. Sense l'atenció mediàtica que, per posar un exemple, va tenir la prohibició de la instal·lació sobre els presos polítics a la

La dreta assenyala una pintura i un incontrolat la destrossa

fira Arco de Madrid, fa uns dies es va produir una agressió com a mínim igual de greu a un quadre que s'exposava al Palacio de la Merced de Còrdova, seu de la Diputació. L'obra, de títol *Amb flors a Maria*, és un autoretrat de la seva autora, l'artista Charo Corrales, que hi apareix representada com una

Immaculada de Murillo seminua i amb les mans al pubis. El PP, Ciudadanos i Vox van córrer a demanar que es retirés de la mostra (una col·lectiva organitzada per reivindicar la sexualitat femenina) perquè "ofenia els sentiments religiosos". Després d'aquesta crida reaccionària, un incontrolat es va presentar a la sala i va fer un tall de dalt a baix a la tela. Demà estem convocats a votar. Els programes culturals de tots els partits són d'una gran pobresa d'idees. Però quan haguem de triar una papereta tinguem clar que hi ha un espai polític molt concret que ha declarat la guerra a la cultura lliure.

Les cares de la notícia

PRESIDENTA DEL CONGRÉS

Meritxell Batet

Els drets sotmesos

La presidenta del Congrés s'ha estrenat amb un tema escabrós, com era la decisió de suspendre o no els quatre diputats catalans que estan en presó preventiva. La pressió ferotge de la drete i l'interès electoral del PSOE han pogut més que la defensa dels drets democràtics dels diputats.

PRIMERA MINISTRA DEL REGNE UNIT

Theresa May

Devorada pel 'Brexit'

Després de dos anys negociant un acord amb la UE per evitar un *Brexit* traumàtic i de molts mesos intentant sense èxit que el Parlament l'aprovés, les pressions de l'ala dura del seu partit i l'oposició laborista han provocat la seva dimissió, que serà efectiva el 7 de juny.

COMISSÀRIA DE L'ANY MARGARIDA XIRGU

Ester Bartomeu

Descobrir l'actriu

Catalunya celebra l'Any Margarida Xirgu, coincidint amb el 50 aniversari de la mort de l'actriu, "una revolucionària de les arts escèniques del segle XX" en paraules de la comissària de l'esdeveniment, que dedicarà una vintena d'activitats a descobrir la figura de l'actriu.

EDITORIAL

Democràcia suspesa

La suspensió automàtica dels quatre diputats independentistes en presó preventiva, executada ahir per la mesa del Congrés presidida per Meritxell Batet, és la pitjor decisió possible per encetar una legislatura que es pretén de diàleg i reconciliació. Batet ha renunciat a fer valer l'autoritat del legislatiu en aquesta qüestió, a defensar els drets dels seus diputats, els del milió i mig de ciutadans que els van votar i, en definitiva, ha renunciat a protegir la sobirania popular, alterant la composició del Congrés.

La llei preveu el processament d'un diputat, però no l'elecció d'un processat i en aquest context el jutge Marchena ha guanyat per golejada, perquè no podia ordenar la suspensió i ha aconseguit que li facin la feina, de forma submissa, sense comprometre la pulcritud del procés judicial i sense fer el suplicatori exigint per processar un diputat i també per suspendre'l de funcions. La mesa del Congrés ho ha acceptat tot fent veure que no podia fer una altra cosa, quan en realitat la decisió és política i l'hauria de prendre el ple del Congrés.

És política la decisió, com ho són les causes que l'han motivat i les conseqüències que tindrà. La pressió ferotge de la drete política i mediàtica, els interessos electorals del PSOE aquest diumenge i la investidura de Pedro Sánchez, que ara farà molta més baixada, han prevalgut en el càlcul de costos i beneficis d'aquesta nefasta decisió, que deixa molts damnificats. Els primers, els diputats suspesos, els seus drets i els dels seus votants; immediatament després, la sobirania popular, la separació de poders i la democràcia espanyola. I si ningú no hi posa remei, també en surt ferit de mort el famós diàleg que tothom es posa a la boca i que a cada pas és més una paraula sense contingut.

Tal dia
com
avui fa...

1 any 351 anys
L'Audiencia Nacional imposa una pena total de 351 anys de presó a 24 dels 37 acusats en el judici per la primera època de corrupció de la trama Gürtel.

10 anys Museu Militar
El Museu Militar de Montjuïc de Barcelona ja és història. Una xocolatada popular posa fi al museu, inaugurat per Franco fa 46 anys.

20 anys Febre blaugrana
Més de 100.000 persones acompanyen el Barça en els actes de celebració dels títols. Núñez defensa la presència d'estrangers.

Full de ruta

Toni Brosa

Gràcies per destapar-los

Resulta ridícula l'acusació que alguns fan als ciutadans que anhelen, voten i es mobilitzen per la independència de Catalunya, en el sentit que són culpables de despertar la ultradreta espanyola ja sigui en format partit polític (Vox i cia.) com en format *kale borroka patriota* (insults, agressions, cútters, denúncies falses...). Per ser justos, els haurien d'estar agraint haver destapat quant de feixisme es camufla encara dins el règim del 78 i dins la mateixa societat espanyola, 40 anys després del final de la dictadura franquista o, si ho prefereixen, després de quatre dècades de viure en el que ara s'anomena amb orgull una "democràcia plena".

El que ha quedat meridianament clar des del mateix moment en què Catalunya ha qüestionat la unitat indissoluble de la sobirania espanyola –instaurada per la gràcia de Déu fa 305 anys–, és que per combatre i derrotar aquest desafiament qualsevol preu és assumible. És assumible carre-

Monarquia, justícia, drets, democràcia, convivència... per protegir la unitat d'Espanya qualsevol preu és assumible

gar-se la neutralitat institucional de la monarquia, de la justícia, de la Junta Electoral i, amb elles, la credibilitat de l'estat de dret. És assumible enterrar a la presó gent honesta, pacífica i democràtica, per organitzar un referèndum perquè la ciutadania pogués votar com volgués, acusant-los de la mort de Kennedy, la fam del món i el Big Bang. És assumible mentir i amagar la realitat davant el Tribunal Suprem perquè els condemnin. És assumible liquidar la independència de la justícia, la separació de poders i, de passada, permetre que el poder legislatiu i la sobirania popular quedin sotmesos al poder judicial, com aquests dies al Congrés i al Senat. És assumible dinamitar la llibertat d'expressió, criminalitzar una ideologia política, deshumanitzar els que la defensen i fins i tot espoliar i arruïnar les famílies d'unes desenes de polítics i càrrecs de l'administració catalana pel cost d'un referèndum. És assumible sacralitzar la Constitució, al mateix temps que es violen drets protegits per la Constitució i s'ignoren drets assumits per la Constitució. La degradació política i moral és màxima, però si Espanya es manté unida és assumible.

Tribuna

Antoni Soy. Professor de la Universitat de Barcelona

Capitalisme progressista?

Fa poc Elisabeth Warren, senadora demòcrata dels EUA, presentava un pla per a un "capitalisme responsable". I l'economista Joseph Stiglitz acaba de treure un llibre sobre el "capitalisme progressista" com a alternativa a l'actual època d'insatisfacció. Segons Stiglitz, el capitalisme era "progressista" quan desenvolupava l'economia i millorava la condició humana, tot utilitzant els coneixements científics i les innovacions, en un estat de dret i de control democràtic sobre els seus propis "excessos".

AQUESTAFOU la situació des de la fi de la II Guerra Mundial fins a finals dels anys seixanta del segle passat. S'acaba quan Thatcher i Reagan liberalitzen l'economia, canvien les regles del joc i, amb uns mercats sense control, es produeix una explosió de l'explotació i les desigualtats. Per Stiglitz, es tracta de canalitzar el poder del mercat per servir la societat. El problema no és el capitalisme sinó els interessos adquirits, sobretot per a les empreses monopolistes i financeres. Es tracta

de tornar al capitalisme regulat de la postguerra. Tanmateix, Stiglitz no té en compte que aquesta època va ser excepcional i només va afavorir les economies capitalistes avançades. A la major part del món varen ser anys de pobresa i de lluites contra l'explotació imperialista. I als països més avançats, no tothom es va veure afavorit, i els guanys en les rendes, l'ocupació, les condicions laborals o l'estat del benestar varen ser el fruit de les lluites de les classes treballadores i populars.

LES POLÍTIQUES de Thatcher i Reagan foren la resposta al canvi en les condicions objectives de l'economia des de finals dels anys seixanta: les lluites de les classes populars als països avançats i les lluites contra l'explotació imperialista als països retardats varen provocar una gran disminució de la rendibilitat del capital en l'àmbit global. Per recuperar aquesta rendibilitat, les elits capitalistes i els seus aparells d'estat havien de debilitar la capacitat de lluita i pressió de les classes

treballadores i populars. A això s'han dedicat les polítiques neoliberals a l'espai mundial, i aquesta és la causa de l'augment de les desigualtats i la pobresa o de l'aparició de noves formes d'explotació de la força de treball que afecta les classes treballadores i populars.

ÉS POSSIBLE el "capitalisme progressista"? Stiglitz proposa més regulació dels mercats, una imposició progressiva, posar fi a la corrupció; o sigui, posar els mercats al servei de la societat. Però, es pot convèncer les elits econòmiques (l'1% dels més rics) que redueixin els seus beneficis per aconseguir una economia més igualitària? Amb més regulació i menys desigualtats solucionaríem els problemes de l'escalfament global i la crisi ecològica? Amb aquestes mesures s'evitarien les crisis i els cicles econòmics recurrents de les economies capitalistes? No sembla pas que sigui possible si no més s'intenta "salvar el capitalisme de si mateix". Més aviat caldria una alternativa per superar-lo.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Cuixart, 'Tres dies a la presó'

■ Una societat que vota amb emocions, prejudicis i por s'estavella, però una societat que vota amb coneixements, criteri i valentia millora. Doncs el judici als presos catalans intenta fer tot el contrari, que la por ho intoxici tot per tal que ser lliure no vulgui dir ser amo del teu interior. En paraules de Cuixart, i des de la presó, tot queda ben entès en el llibre *Tres dies a la presó*, que Gemma Nierga i ell han elaborat. El procés independentista és una reacció davant la manca de respostes de l'Estat espanyol. La crisi catalana no es solucionarà mentre el govern dediqui la quarta part dels seus ingressos a pagar un deute oblidant el nucli d'una democràcia sana i crítica, l'educació, no pas la manipulació. El gran problema que hi ha ara és que Podem es vol acostar al PSOE, el PSOE a Ciutadans, Ciutadans al PP, i el PP a Vox. I

en tot això Marchena, que havia de controlar el judici "por detrás" ara ho està fent "por delante". Malauradament la llei espanyola, que sí ha permès els programes electorals independentistes, ara empresona els seus líders. Obviament que les urnes i les paperetes de l'1 d'Octubre han fet trontollar l'Estat i han fet evident la poca solidesa democràtica de les estructures de poder d'aquest. Ja sols la presó preventiva ha estat una perversió absoluta del principi de dret. Amb aquesta s'està jutjant uns líders socials, no pels seus programes electorals, sinó per haver-se encarat pacíficament a la violència militar d'un Estat. I això que el Tribunal Suprem va deixar escrit que utilitzar la desobediència civil per defensar els drets fonamentals és un senyal del bon estat de salut d'una democràcia consolidada, la que Felipe VI predica arreu. Podem deixar les emocions de banda i posar-nos pragmàtics. En aquest

sentit el millor regal que li podem fer a aquest Estat és l'exemple del pacifisme, la lògica i la fermesa, tot pensant globalment i actuant localment. Ara que tant poder ha desplegat l'Estat és quan millor s'ha donat a conèixer, i no pas a favor de la democràcia, sinó retorçant les lleis en pro del seu absolutisme. La veritat vol poques paraules, la mentida mai no en té prou.

DAVID RABADÀ I VIVES
Barcelona

Totes les opcions polítiques als ajuntaments

■ He llegit en els mitjans de comunicació totes les opinions i les entrevistes realitzades als candidats de les alcaldies de diferents ajuntaments i pel que sembla tots tenen raó, i quan tots tenen raó comencen a tenir un problema crònic. Si analitzem fil per randa les opinions i propostes, segurament totes

o gairebé totes mereixen ser tingudes en compte. El que passa i preocupa és que els que governen i l'oposició es passen tota la legislatura criticant tot el que es realitza i això em recorda les reunions de veïns, on passa una cosa similar al que fan els partits polítics. Uns veïns volen canviar la porta principal, uns altres pintar l'escala, uns altres els desguassos... Doncs bé, tot és un problema de diners i prioritats, a ningú li preocupa en principi si hi ha diners i tampoc es posen d'acord en les prioritats. Faci el que faci el que governi serà criticat pels altres partits. Sembla que a cada partit polític i als que volen governar, només els interessa tenir un bon sou, intentar governar el major temps possible i finalment atendre les necessitats dels ciutadans, la diferència és que la comunitat de veïns no cobra per governar i els partits polítics sí.

JOSEP MEGIAS VERGES
Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)

La frase del dia

“Tant se val si és amb Rajoy o amb Sánchez, l'Estat segueix en estat de suspensió”

Carles Puigdemont, PRESIDENT DE LA GENERALITAT A L'EXILI

Tribuna

Montse Castaño. Escriptora

‘¡Manda huevos!’

No seria correcta, per aquesta expressió castellana, una traducció literal al català que equiparés el seu significat. Però vindria a ser un “Té collons, la cosa!”. Prego disculpeu el vulgarisme de la meva expressió però no n'he trobat cap de més fidedigna. I és que realment “la cosa” en té, de collons.

EL MÓN S'ENFONSA. Se'ns fa evident a cada instant. Amb cada imatge, a cada notícia, amb cada volta de diari, a cada clic a internet... El gel de l'Àrtic es desfà; la capa d'ozó minva; la natura s'ofega; les espècies s'extingeixen; el clima canvia; el plàstic sura pels oceans; el peix porta mercuri i els animals de granja van tips d'antibiòtics; els policies maten gossos i les protectoras no protegeixen... Continu? Ho faig amb el vostre permís: els pobles es maten mentre les esperances s'ofeguen al Mediterrani; l'opinió s'empresona i la llibertat s'aniquila; els nacionals se t'enduen per no res; la justícia és cega i, sovint, sorda i, gairebé sempre, muda, i ara, fins i tot, està desequilibrada, en el més ampli sentit de la paraula i en el seu màxim abast estructural.

PERÒ N'HI HA MÉS... Les manades violen dones, repetidament, i l'Església viola nens, també repetidament, impunement, mal interpretant la frase potser? “*Dejad que los niños se acerquen a mí*”; la meitat de la població lluita contra el colesterol mentre l'altra meitat es mor de fam; els rics cada cop són més rics; la classe mitjana es dilueix, al mateix ritme que es dilueixen els drets socials; els diners governen els estats; el poble és emudat; els polítics no tenen ni ètica, ni moral, ni consciència, ni principis, però sí butxaques... Europa no té oïdes, ni vista, ni olfacte i encara menys... tacte. Les esquenes molt gros-

ses, això sí que ho té, la vella Europa. I no he acabat... Els impostos se'ns mengen, directament i indirectament; la jubilació s'allunya indefinidament; la feina, quan n'hi ha, s'abarrateix; la dreta està en alça constant; l'esquerra dissimula; els valors cauen en picat –i no parlo de la borsa–; el càncer ens guanya la partida, els fàrmacs són cars i, de vegades, no interessen; les religions confronten; la monarquia incita, i l'única carrera que té sortida és l'armamentista.

I EL QUE ÉS MÉS GREU de tot, almenys

“Si en algun moment havia imaginat un món unit, enarborant la bandera de les consciències despertes, el veig allunyar-se amb el moviment oscil·lant, cínic i desmanegat d'un ou rosat

per a mi: els ulls inquietants, inundats de llàgrimes, d'una nena que intenta dibuixar un somriure enmig d'una guerra eterna i injusta, a la qual probablement no sobreviurà, ja no remou ni sentiments ni consciències. I us preguntareu: quin sentit té el detall d'aquest seguit de despropòsits mundials? Per què aquesta enumeració incompleta, en aquest article, de tota una sèrie de veritats molestes a les quals resulta sempre molt més còmode donar l'esquena? Doncs perquè, finalment, he trobat un motiu pel qual 45.333.620 persones –sí, heu llegit bé, quaranta-cinc milions tres-cents trenta-tres mil sis-cents vint persones– s'han posat d'acord per aconseguir una fita. Lloat sigui el senyor? Doncs no!

IMEDIATAMENT PASSO a detallar-vos en què consistia la “fita” que ha unit una potencial nació de salvadors del món: Un ou –heu sentit bé, un ou!– El motiu pel qual pràcticament quaranta-cinc milions i mig de persones s'han unit en una sola veu, ha estat que un ou, un simple ou de gallina, –no m'ha quedat clar si cloc o amb pollet–, tingués més *likes* a Instagram que una de les germanes Kardashian. Per a tots aquells interessats en la matèria, i a fi i efecte que cap lector quedi amb el més mínim dubte sobre tan increïble repte, us diré que va guanyar l'ou, enfront els 18.000.000 de *likes* de la Kylie Jenner, mèrit que, en tot cas, discutirem en una altra ocasió.

DEFINITIVAMENT, si en algun moment havia imaginat un món unit, enarborant la bandera de les consciències despertes, si remotament em quedava alguna esperança de redempció, avui la veig allunyar-se de mi, lentament, amb el moviment oscil·lant, cínic i desmanegat d'un ou rosat.

De set en set

Lluís Muntada

Menjar tigres

M' agradaria que des d'una revista paper *couché* em fessin aquesta pregunta: “Quin seria el seu gran somni?” Aleshores jo

contestaria: “Viatjar en el temps. Per tornar a 3/4 de 7 del vespre d'aquell divendres de febrer de l'any 1991, just al davant de la Casa de Cultura de Girona, on la Raquel, amb el roig dels llavis encès, abans d'acomiarar-nos i fer-me un petó fugaç als llavis, em va dir: “Doncs no saps el que et perds per voler anar a aquest plom de conferència! Amb lo bé que ens ho passaríem menjant tigres!”

Aquell dia vaig tapar-me les orelles amb cera i em vaig lligar al pal de la vela major (assistir a la conferència del sacralitzat filòsof José Luis Aranguren), i no vaig anar amb la Raquel, que aquella mateixa nit es va enrotllar amb en Roger, amb qui va estar sortint més de dos anys, amb tots els seus dies i les seves nits. A la conferència, Aranguren va traficar amb sofisteries de Pensador que aterra a províncies per revelar els misteris del món als aldeans. Va alertar-nos del “*perill de los nacionalismos exacerbados*” (àlies el català), i amb la seva gravetat de pantocràtor ens va desvelar que, en un món globalitzat, el nacionalisme català era obsolet. Faltaven només uns 3 anys perquè Aranguren abraçés públicament els assassinats dels GAL.

Una màquina del temps em permetria retornar a aquell dia per saber que a principis dels 90 les bombetes feien una llum astènica. I sobretot per refer camins principals. Ara que ja sé que per molt que –des d'Aranguren fins a Podemos– hi hagi sempre una esquerra disposada a mentir l'evidència que els estats nació d'Europa s'envigoreixen cada cop més i eixemplen els seus poders de coerció sobirana, voldria tornar a aquell moment: per allargar el petó amb la Raquel, i dir-li: “Sí, anem a menjar tigres!”

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Final de campanya marcat per la suspensió

JxCat, ERC i la CUP demanen als votants que responguin a la decisió del Congrés

El moviment Fridays for Future arrela a Catalunya

Les manifestacions per una acció global per salvar el planeta guanyen pes entre els joves

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Suprema tupinada

GEST • Batet es doblega al desig de Marchena i salva el Suprem d'un possible revés a Estrasburg assumint ella la suspensió dels diputats pel 384 bis de la Lecrim, i no pel reglament **PAS** • Junqueras, Sánchez, Turull i Rull no cobraran i han de dir si deixen l'acta o la guarden **XOC** • El PSOE s'alia a la mesa amb el PP i Cs, i Podem s'hi oposa

David Portabella
MADRID

El jutge Manuel Marchena era identificat com l'home que permetia al PP controlar la sala del Suprem per darrere, en un whatsapp d'Ignacio Cosidó, però ahir el magistrat del Suprem va controlar per la porta del davant el Congrés, fins al punt de forçar Meritxell Batet a assumir la suspensió dels quatre diputats presos d'ERC i JxCat per la via del 384 bis de la Lecrim i salvar-lo d'una eventual condemna al Tribunal d'Estrasburg. Després de guanyar 24 hores al rellotge, Batet va reunir la mesa per segona vegada i, ja amb l'informe als lletrats que ella havia encarregat a la mà i en el qual els experts avalaven la "suspensió automàtica" d'Oriol Junqueras, Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull, ella el va assumir del tot en aliança amb el PP i Ciutadans—només Podem s'hi va oposar—, fins i tot en la raresa de deixar a la mesa l'aplicació de la llei d'enjudiciament criminal i no el reglament de la cambra. "És el més prudent i el més garantista", sosté Batet.

La tupinada dictada pel Suprem i assumida per la

Les frases

“En cap cas una decisió d'aquestes característiques ha de tenir un caràcter polític i discrecional”

Meritxell Batet
PRESIDENTA DEL CONGRÉS

“S'han perdut diversos dies innecessàriament, perquè la suspensió era automàtica”

Ana Pastor
VICEPRESIDENTA DEL CONGRÉS

“Si Marchena volia la suspensió, ho havia de dir; no ho fa perquè no té seguretat sobre la solidesa jurídica”

Gerardo Pisarello
SECRETARI PRIMER DE LA MESA

presidenta del Congrés i dirigent del PSC en l'últim dia de campanya electoral del 26 de maig és una voladura descontrolada de les urnes del 28 d'abril i de la tretzena legislatura espanyola, començant per la sessió d'investidura. Ara per ara, ningú sap si Pedro Sánchez tindrà l'opció de ser investit amb una majoria absoluta més barata que la de tots els precedes-

sors a La Moncloa i en tindrà prou amb 174 escons i no amb els 176 preceptius. Tot i ser un cop de fermesa contra l'independentisme que alcaldes i barons del PSOE poden rendibilitzar demà a les urnes, Batet va desvincular la suspensió de cap càlcul polític. “En cap cas una decisió d'aquestes característiques ha de tenir un caràcter polític i discrecional”, va esgrimir.

Article per a terroristes

Qui en discrepava a la mesa és Gerardo Pisarello, secretari primer per En Comú, que junt amb la vicepresidenta primera, Gloria Elizo (Podem), s'oposen a la suspensió per raons de “precipitació” i d'invasió del poder judicial. “Si el jutge Marchena hagués volgut la suspensió automàtica, ho havia de dir, i si no ho ha dit és perquè no té seguretat sobre la solidesa jurídica de la seva decisió”, va dir Pisarello. Aplicant la via del 384 bis, pensat per a “bandes armades o individus terroristes o rebels”, la mesa del Congrés actua com a jutge quan tenia a l'abast l'article 21 del seu reglament, que preveu la suspensió en cas de presó preventiva.

Tot i que Batet es va estrenar a la mesa de majoria progressista aliant-se amb el PP i Cs, això no li va estalviar els retrets de les dretes. “S'han perdut diversos dies innecessàriament, perquè la suspensió era automàtica”, etzibava la vicepresidenta tercera pel PP, Ana Pastor. Cs va anar encara més enllà i va reclamar la retroactivitat al 28 d'abril, i Vox exigia invalidar les actes per fer veure que els presos mai han trepitjat el Congrés.

Quatre hores de ple i prou

Les quatre hores del ple constituïu del Congrés—més breu en el cas de Roma— amb Junqueras, Sánchez, Turull i Rull a l'hemicicle fent un acatament com a presos polítics i saludant el president Sánchez i parlant amb ell, unes imatges que ja són per a la història, és tot el que la democràcia espanyola ha permès als electes jutjats pel procés.

Amb data precisament del 21 de maig, que és la del seu primer i únic ple, la mesa del Congrés suspèn els presos, de tal manera que Junqueras, Sánchez, Turull i Rull ja no cobraran el sou de diputat. Tampoc no podran assistir al ple,

votar-hi, participar en les comissions parlamentàries o sol·licitar dades i documents a les administracions públiques. Com que no hi ha precedents i com que la figura del diputat substituït que el jutge ins-

El líder d'ERC ja preveia dir adeu, però JxCat perd tres caps de llista

structor Pablo Llarena es va inventar per al Parlament no existeix al Congrés, Batet ha encarregat un nou informe als lletrats de la cambra per delimitar l'abast de la suspensió i què passa en cada cas.

El dilema per als suspe-

sos és ara decidir si deixen l'acta de diputat i corre la llista o conserven l'acta. Del pas d'aferrar-se a l'acta o no en depèn que el Congrés tingui 350 diputats actius o 346 per primera vegada en democràcia. El 384 bis de la Lecrim deixa clar que la suspensió és “mentre duri la situació de presó”, així que és una incògnita si podrien tenir la condició de diputat si són alliberats al final del judici.

Desigual a ERC i JxCat

A ERC i a JxCat, el dramatismes és desigual. Si bé Junqueras ja preveia dir adeu aviat perquè aspira a ser eurodiputat, JxCat—amb 7 escons— perd d'una tacada i sense cap condemna els caps de llistes

L'APUNT

Sánchez (Pedro), suspès

Carles Sabaté

Pedro Sánchez ja ha parlat, però no amb els presos com li va demanar Oriol Junqueras. Ha decidit que era millor suspendre'ls de les seves funcions i accontentar els barons socialistes, que no pas ser fidel a la voluntat dels ciutadans que van votar-los en les eleccions generals. La tergiversació del resultat electoral a Catalunya l'arrossegaran Pedro Sánchez i Meritxell Batet ja per sempre so-

bre les esquenes de la seva carrera política. I el pitjor és que claudicar a la "Brunete mediàtica" i al tripartit de dreta no li servirà per guanyar legitimitat democràtica, perquè els que ara l'acusen de feblesa i d'actuar tard amb els presos, li retrauran d'aquí a poques setmanes haver accedit a la presidència de manera il·legítima, havent rebaixat el mínim per ser elegit.

La presidenta del Congrés dels Diputats, Meritxell Batet, explicant ahir la decisió de suspendre els drets dels quatre diputats catalans ■ EFE

Els lletrats diran si investir Sánchez s'abarateix a 174

El PP fa la carambola de forçar la suspensió i avivar ara la il·legitimitat en la investidura ■ Podem vol ser en el govern

Sánchez passa per l'escó de Sánchez al Congrés després de felicitar Batet ■ BALLESTEROS / EFE

David Portabella
MADRID

Només un minut després d'aparèixer com el partit que gràcies a "posar el crit al cel" va portar Meritxell Batet a suspendre els diputats presos, el PP va passar a l'atac amb l'avís a Pedro Sánchez que ara no aprofiti els quatre escons vacants per abaratar la majoria absoluta al Congrés dels 176 escons fins als 174 i ser investit amb menys legitimitat. "Si Sánchez és president com a conseqüència d'aquesta carambola jurídica, començarà la seva legislatura greument danyat", va alertar el secretari general del PP, Teodoro García Egea. Després d'aplanar el camí de la suspensió amb un informe concloent, els lletrats del Congrés van rebre ahir l'encàrrec de Batet de fer un nou informe sobre l'escenari imprevis de què passa si els quatre diputats suspesos o alguns d'ells conserven l'acta.

El Congrés s'endinsa des d'ahir en el terreny

La frase

“Si és president per la carambola jurídica, Sánchez començarà la seva legislatura greument danyat”

Teodoro García Egea
SECRETARI GENERAL DEL PP

que ja va trepitjar el Parlament el 2018 per obra del jutge Pablo Llarena i que és insòlit a la cambra baixa. Amb 350 escons vàlids, Sánchez no seria elegit ni en primera votació —quan necessita la majoria absoluta de 176 escons— ni en segona votació —quan en té prou amb més sis que nos— si no té almenys l'abstenció d'ERC. Fins ara l'aposta de marginalitzar l'independentisme ha procurat 175 escons al PSOE (123) gràcies a la suma amb Unides Podem (42), el PNB (6), Coalició Canària (2), Compromís (1) i el Partit Regionalista de Cantàbria (1).

Els 175 vots que han servit per elegir Batet com

a presidenta del Congrés podrien ser suficients si els lletrats conclouen que la suspensió de quatre escons rebaixa l'aforament real dels 350 als 346 i la majoria dels 176 als 174. Tot i que oficialment no ho admet, perquè seria com reconèixer que es valoren dreces obertes pel poder judicial, oficiosament el PSOE ha fet el càlcul que Junqueras plegui per ser eurodiputat i que els tres de JxCat conservin l'escó, amb la qual cosa la majoria seria de 175 escons.

Sense crisi PSOE-Podem
Si bé a Podem se li va demanar si la ruptura de la majoria progressista a la mesa posa en crisi la negociació amb el PSOE per a la investidura, els de Pablo Iglesias neguen la major i anuncien que tindran "ministres" en el nou govern de Sánchez. "És de sentit comú", va dir Iglesias. "El sentit comú és molt subjectiu. És una aspiració de Podem que respectem", relativitzava la ministra portaveu, Isabel Celaá. ■

ta de Barcelona, Tarragona i Lleida. "Ens han suspès a Espanya però no ho podran fer a Europa", advertia Junqueras a Twitter. "El gest era nomenar catalans per presidir cambres perquè suspenguin els representants dels catalans", constata el 130è president i cap de llista de JxCat a les europees, Carles Puigdemont.

L'eventual recurs al TC o a Estrasburg contra la suspensió ja no podrà anar contra el Suprem perquè Marchena és el seu autor intel·lectual però no el seu executor. En el seu informe, els lletrats es permeten recordar-li que si volia que s'apliqués l'article 21 del reglament calia un suplicatori que ell no vol. ■

Romeva es manté per ara senador

Que el Senat no és el Congrés en rang d'importància es veu fins i tot a l'hora d'executar una mesura tan extrema com la suspensió d'un electe. Mentre Meritxell Batet s'ha vist obligada a convocar una primera reunió de la mesa del Congrés, dijous, i una segona reunió, ahir, per consumir una expulsió dels quatre diputats presos sobre la base de l'informe dels lletrats, Manuel Cruz no s'ha vist forçat per l'oposició a convocar cap reunió de la mesa del Senat ni ha vist cap urgència a l'hora de decidir el futur de Raül Romeva com a senador republicà.

En detectar l'anomalia d'uns diputats presos que ja

són suspesos i un senador que es manté com a senador de ple dret, el PP va registrar ahir un escrit per forçar Cruz a emular la pressa de Batet. El portaveu popular al Senat, Ignacio Cosidó, va denunciar l'"absoluta passivitat" de Cruz, de qui lamentava que "es desconeix on és" mentre el Congrés aparta els presos. "La inacció del president del Senat respecte al cas de Romeva és una clara actitud a favor del seu partit, però Cruz podria estar incorrent en prevaricació pel fet d'incomplir la llei d'enjudiciament criminal." La mesa del Senat no es reunirà fins dimecres, així que Romeva continua sent senador.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cs i el PP no en tenen prou i la resta de grups en discrepa

■ JxCat i ERC demanen que es reconsideri la suspensió, que Podem i el PNB veuen anòmala ■ Rivera demana ara la retroactivitat perquè els afectats no cobrin un euro i Casado alerta de futurs indults

Emma Ansola
BARCELONA

La decisió de la mesa del Congrés de suspendre finalment els quatre diputats en presó preventiva ha estat rebuda de forma desigual per la resta de grups parlamentaris de la cambra baixa. Dubtes i discrepàncies es van apoderar dels grups minoritaris al Congrés que alertaven que l'informe dels lletrats potser no és suficient.

A l'altra banda de les reaccions es van situar els grups del PP, Ciutadans i Vox. Tots tres no en tenen prou amb la suspensió i ahir van continuar carregant contra l'adversari comú, el PSOE, per haver vacil·lat a l'hora de prendre la mesura. Davant d'un PSOE "dèbil", els partits de la dreta ara ja busquen nous fronts en la batalla.

I Junts per Catalunya i ERC, els partits més afectats, ahir ja van registrar un escrit de reconsideració a la mesa del Congrés seguint el ball de tràmits parlamentaris que es va iniciar a la cambra catalana quan els diputats ja van ser suspesos pel jutge instructor de la causa contra el procés, Pablo Llarena.

Ahir, però, la primera visió crítica va ser la del portaveu del PNB al Congrés, Aitor Esteban, que va considerar una "anomalia" que el Tribunal Suprem autoritzi els dirigents catalans en presó preventiva a presentar-se a les eleccions i que després se'ls impedeixi exercir el càrrec per al qual han estat elegits. En un comunicat, Esteban va conside-

Oriol Junqueras, felicitant dimarts la presidenta del Congrés, Meritxell Batet ■ EFE

rar que la decisió de la mesa del Congrés de suspendre Oriol Junqueras, Jordi Turull, Josep Rull i Jordi Sánchez "és una decisió que no ens agrada" i que "no va en la bona direcció". Esteban considera que "el supòsit que apareix tant en la llei d'enjudiciament criminal com al reglament del Congrés no encaixa en aquest cas" i que, "en qualsevol cas, la suspensió suposaria una extensió interpretativa d'allò que diu

La Junta Central ordena retirar els llavors de fanals

La Junta Electoral Central (JEC) va ordenar ahir la retirada dels "símbols partidistes" col·locats als fanals de la localitat catalana de Verges (Baix Empordà) a petició de l'entitat Aixeca't-Levántate, després que la junta electoral provincial (JEP) de Girona desestimés aquesta petició el 15 d'abril. La JEP de Girona va considerar, segons exposa

l'entitat en un comunicat, que les administracions públiques "només tenien obligació de ser neutrals políticament pel que fa a les façanes dels edificis públics", per la qual cosa els espais de titularitat pública com els fanals en quedaven exempts. Per contra, la JEC ha acordat que el deure de "neutralitat política" de les administracions du-

rant el període electoral "exigeix l'eliminació de tot símbol partidista" en "qualsevol espai públic que estigui sota el control d'una administració pública, incloent el mobiliari urbà". També s'ordena a la JEP de Girona que traslladi l'acord a la junta electoral de zona perquè prengui les "mesures necessàries per a la immediata execució". ■

el text legal, cosa que no hauria de produir-se en l'àmbit dels drets fonamentals". El portaveu del PNB va reiterar que "de la judicialització mai no vindran les solucions polítiques que necessiten les qüestions catalana i basca".

La crítica era compartida pel secretari primer de la mesa del Congrés, Gerardo Pisarello. Primer, per la "precipitació" a l'hora d'abordar un tema que considera que és de "gran rellevància constitucional" i que afecta "el nucli del parlamentarisme" i, segon, perquè en un estat de dret "els jutges han de fer de jutges i els polítics de polítics", va manifestar. La companya de partit Ada Colau va qualificar "d'incomprensible que els presos polítics, votats democràticament com a diputats, siguin suspesos per la mesa del Congrés".

Els diputats de JxCat Laura Borràs i Jaume Alonso-Cuevillas van denunciar en roda de premsa un "cop a l'estat de dret" per part de la mesa i van anunciar que presentaran un escrit perquè la mesa reconsideri la suspensió de Jordi Sánchez, Jordi Turull, Josep Rull i Oriol Junqueras. La diputada Laura Borràs va denunciar la "ingerència" de la justícia en el Congrés, cosa que veu "terrible" perquè "modifica les majories i la sobirania popular". Pel diputat Jaume Alonso-Cuevillas és "inèdit" que se suspengui un diputat "sense una resolució judicial ferma".

Des d'ERC es piulava: "Un pres polític entrant al Parlament Europeu és la millor manera de denunciar la repressió de l'Estat espanyol, és posar en escac l'Estat davant tot Europa." L'alcalde Ernest Maragall reaccionava: "Una decisió miserable i injusta. Una agressió antidemocràtica encara més greu perquè ve de la cambra legislativa, suposada seu dels drets que avui neguen. El 155 de nou." ■

Les frases

“El PSOE va convocar eleccions per continuar alterant les majories que es van decidir a les urnes?”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIUM

“El PSOE i el PSC són pilars fonamentals que sostenen la repressió i la vulneració de drets?”

Carles Riera
DIPUTAT DE LA CUP

“Junqueras no s'ha de preocupar de la presó perquè Sánchez ara l'indultarà?”

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

“Em sembla bé i és de sentit comú i realment crec que no feia falta que ho diguessin els lletrats?”

Mariano Rajoy
EXPRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

“Allò que l'Estat espanyol tanca, ho obriran les institucions europees?”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

“És anòmal que se'ls deixi presentar i després s'impedeixi que exercixin els drets adquirits?”

Aitor Esteban
PORTAVEU D'EJ-PNB AL CONGRÉS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont, Comín i Ponsatí, per videoconferència, en l'acte final de campanya de JxCat, a la sala Barts de Barcelona ■ EFE / QUIQUE GARCÍA

Puigdemont crida a concentrar el vot en JxCat per aturar Borrell

■ El president exiliat redueix el 26-M a una tria entre repressió i llibertat i entre 155 i 1-0 ■ Censura que Batet s'hagi "aplanat" davant d'una ingerència del poder judicial en un "Estat de suspensió permanent"

Emili Bella
BARCELONA

La màxima concentració del vot independentista i republicà en la llista de Carles Puigdemont per "derrotar" el candidat socialista a les eleccions europees, Josep Borrell. Aquest és l'últim esforç que va demanar ahir el cap de llista de Lliures per Europa en el tancament de campanya. "O repressors o llibertat, o 155 o 1-0, o Borrell o Ponsatí", va arengar el president exiliat per videoconferència des de Bèlgica.

Puigdemont va recordar que els exiliats ja han "parat els peus" al ministre espanyol d'Afers Exteriors en funcions "desmentint les seves mentides, obligant-lo a respondre preguntes incòmodes i a donar explicacions" a la premsa internacional i en diversos parlaments d'Europa, però va demanar el

vot per fer-ho, a partir d'ara, també des de dins de l'eurocambra.

D'altra banda, al fil de la suspensió dels presos polítics com a diputats al Congrés per part de la mesa presidida per la socialista catalana Meritxell Batet, el president va denunciar l'"Estat de suspensió permanent" espanyol recordant episodis com el 155 o la interrupció de la investidura de Jordi Turull: "Aquests progressistes espanyols avui han descobert que hi ha uns jutges que interfereixen en el poder legislatiu i hem vist com s'hi aplanaven com una catifa."

També la número 2 de Junts per Catalunya per Barcelona, Elsa Artadi, va lamentar que la primera decisió de Batet hagi estat la suspensió dels quatre diputats independentistes, "això sí, amb un accent català impecable, aquest és el gran gest de

Les frases

“Cal la màxima concentració del vot republicà veritablement rupturista amb el règim del 78”

Carles Puigdemont
PRESIDENT A L'EXILI

“Només JxCat pot garantir un canvi. Colau i Maragall és clar que no, tothom sap que si sumen s'ajuntaran”

Artur Mas
129È PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“La primera decisió de Batet és suspendre quatre diputats catalans, això sí, amb un accent català impecable”

Elsa Artadi
NÚMERO 2 PER BARCELONA

Artadi a Colau: “Sou uns falsos demòcrates”

Elsa Artadi va ser molt bel·ligerant ahir contra els comuns per pretendre governar a l'Estat amb Pedro Sánchez i, sobretot, per haver "permès" la suspensió dels diputats independentistes al Congrés. "És tan culpable qui fa la repressió com aquell que permet que es faci, així que, senyora Colau, menys discursos i més accions. Sou uns falsos progressistes, falsos revolucionaris i falsos demòcrates, sou uns autèntics hipòcrites", va etzibar. La candi-

data número 2 de la llista de Quim Forn va batejar l'alcalde del PSC, Jaume Collboni, com "el nou majordom" de la política catalana i va alertar que el 26-M "no pot tenir més vots que Forn, perquè un repressor no pot tenir més vots que la seva víctima". El cap de cartell, que ha estat fent campanya des de la presó i des del Tribunal Suprem, va intervenir per videoconferència des de Soto del Real per fer un últim crit a la recerca d'indecisos. "Tenim més de

48 hores per anar a buscar vots i fer el tomb, buscar els dubtosos, els que van votar l'1-0 que avui ens demanaven també que anéssim en una llista unitària. Que no ens abandonin i ens continuïn votant, el vot a JxCat és el vot útil", va remarcar. Forn va prometre ser a Barcelona el 15 de juny per recollir la vara d'alcalde el dia de la constitució de l'Ajuntament, emulant els seus companys presos que van poder recollir l'acta al Congrés i el Senat.

Pedro Sánchez". "Allò que ella no ha pogut guanyar a les urnes, ho ha suspès per la força", va blasmar.

L'exconseller Toni Comín també va aparèixer per videoconferència per recordar que la UE va néixer per aconseguir "que mai més el totalitarisme tornés a imperar: mai més el feixisme, el nazisme, el franquisme". Per al número 2 de la candidatura europea, el projecte republicà de Catalunya representa els valors de la llibertat i la democràcia al continent i així li reconeixen ciutadans anònims a Puigdemont quan se'l troben pel carrer a les capitals europees que visita.

L'aclamada número 3 de la llista, la també exiliada Clara Ponsatí, va desitjar molts èxits demà a tots els candidats independentistes de Barcelona (l'exconsellera dona suport explícit a Jordi Graupera) i va lamentar no haver arribat a les eleccions amb una llista unitària, tant a la capital com a Europa.

Àngels Martínez, amb JxCat

La sorpresa de la nit va ser l'aparició inesperada de l'exdiputada de Podem (Catalunya Sí Que es Pot) Àngels Martínez, recordada per haver retirat banderes espanyoles d'escons unionistes al Parlament, que va revelar que votaria la llista de Puigdemont, especialment per la presència de Ponsatí a la candidatura: "El 26-M votaré el millor trident per Europa, encapçalat per Puigdemont, Comín i Ponsatí, em fa molta il·lusió votar-la."

Arribat directament de Brussel·les, el president Quim Torra es va refermar en el fet que Barcelona els darrers quatre anys ha "abdicat de la seva responsabilitat com a capital del país" i va assegurar que comença el segon any de mandat amb més determinació que mai "per tirar el país cap a la independència i la República". L'altre president que hi havia al míting final, Artur Mas, va posar el públic dempeus demanant el vot per Forn per fer de Barcelona "la capital de la llibertat d'Europa" i per Puigdemont per fer veure al món "que Catalunya s'ha convertit en el país de la llibertat d'Europa". Mas va advertir que "tothom sap" que si Ernest Maragall i Colau sumen, "s'ajuntaran", i que, per tant, "l'únic canvi real" és JxCat. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC insta a condensar el vot independentista a Barcelona

■ Maragall titlla Colau d'“última esperança de l'unionisme” i presumeix de nous suports com Itziar González i Simona Levi ■ També volen guanyar les europees per respondre a la suspensió al Congrés

Óscar Palau
BARCELONA

ERC va tancar ahir la campanya per al 26-M fent una doble crida: que Oriol Junqueras guanyi les eleccions europees de demà com a millor resposta a la suspensió dels seus drets, i els dels altres diputats presos, per part de la mesa del Congrés, i que es concentri el vot independentista en Ernest Maragall a Barcelona, on “pot anar d'un vot”, perquè la capital de Catalunya pugui tornar a tenir un alcalde republicà 80 anys després. “Ja poden picar de peus –en al·lusió a l'intent literal de silenciar-los en la sessió constitutiva del Congrés–, que diumenge tornarem a guanyar i portarem Junqueras al Parlament Europeu i Maragall a l'alcaldia de Barcelona”, etzibava el vicepresident, i adjunt a la presidència del partit, Pere Aragonès, davant d'unes 500 persones reunides al pavelló del Bon Pastor, en un dia complicat per la pluja i el caos de mobilitat a la ciutat. “Alliberem-nos amb els vostres vots, porteu-nos i porteu-vos a la llibertat”, demanava el mateix Junqueras, que va evitar comentar la seva suspensió, en una intervenció enregistrada al costat de Raül Romeva des de la presó de Soto del Real.

I és que aquest missatge que ha estat el *leitmotiv* de la campanya d'ERC en clau europea –dur un pres polític al Parlament Europeu– paradoxalment ahir es va veure reforçat per la seva suspensió a Madrid. “Amb el mateix argument podré recollir l'acta a Brussel·les”, subratllava Junqueras, per a qui les eleccions són una “oportunitat fantàstica per a tots els demòcrates europeus”. “Ja n'estem farts, d'aquest PSOE que ens parla de diàleg i s'acomplexa davant del tripartit de dretes, que ens demana xecs en blanc i no s'ha assabentat que qui

Riba, Torrent, Maragall i Aragonès, ahir en la cloenda de la campanya d'ERC al pavelló del Bon Pastor de Barcelona ■ ACN

va guanyar les eleccions a Catalunya va ser l'Oriol”, recriminava el president del Parlament, Roger Torrent, que qualificava d'“indecent” la decisió de la mesa del Congrés. En aquest sentit, la tercera a la llista europea, Diana Riba, lamentava la suspensió en una legislatura que “havia de ser una oportunitat i estar marcada per la distensió”. “No coneixen Catalunya, no saben proposar res més que eliminar l'independentisme”, denunciava, abans de cridar a “trençar el mur” com a resposta amb un triomf en les europees. “Cada acte de represió ens enforteix més, ens convenç més que el que hem fet era imprescindible,

i en la voluntat de seguir fent política”, rematava al seu torn el senador Romeva, a qui tanmateix de moment no han suspès.

Barcelona, “a tocar”

És clar que bona part del protagonisme també de la cloenda de la campanya se'l va endur Ernest Maragall i les seves possibilitats d'arribar a l'alcaldia de Barcelona, en una contesa electoral que totes les enquestes apunten que anirà frec a frec amb Ada Colau, amb qui només va mantenir un cara a cara al matí. Conscient d'un possible empat a regidors, però que qui guanyi en vots té molts números d'assolir l'alcaldia, el candidat va

Agraïment de Rovira al partit

La secretària general d'ERC, Marta Rovira, que va connectar en directe des de l'exili a Ginebra, va aprofitar l'últim míting d'una campanya que culminarà demà amb el tancament del “cicle electoral” que es va iniciar amb les catalanes del 21-D i va seguir amb les espanyoles del 28-A, per enviar un emotiu agraïment públic als dirigents que han aguantat el partit en absència dels principals líders. “Ens volien silenciats, callats, i hi hem estat fermes; gràcies als qui hi heu estat des del primer moment, gràcies per ser-hi cada dia”, proclamava, en un agraïment que feia ex-

tensiu als treballadors i, molt especialment, als familiars de tots els represaliats: els presos i els exiliats, però també els embargats i els amenaçats per la justícia. Rovira, que no ha pogut votar per correu, com tampoc ho va poder fer el 28-A, demanava guanyar les europees per poder anar a explicar a Europa “què és la repressió del segle XXI”. “Els nacionalistes excloents no som nosaltres, sinó el nacionalisme d'estat que ens vol sotmesos i callats”, sostenia. Davant d'això, les urnes són per a ella “l'única resposta”, també per “legitimar” la causa republicana.

demanar obertament el suport “a tots els independentistes, en nom del que ells mateixos persegüeixen”. “Sabré fer ús d'aquest vot”, assegurava, mentre recordava que Colau “és l'última esperança de l'unionisme” i representa “els que volen posar Barcelona al servei de Madrid”. “No tinc cap dubte que d'aquí a pocs dies la veurem allà negociant altres coses, com càrrecs i ministeris”, deixava anar. Maragall també va demanar el vot als crítics amb el mandat de l'alcaldessa, i en general a tots els progressistes, i per a això es va treu-

Les frases

“Els criden i donen cops de peu, però el nostre somriure és dels que tenim la consciència neta”

Oriol Junqueras
CANDIDAT D'ARA REPÚBLIQUES

“Hem de donar una lliçó als que avui han intentat suspendre el resultat de les últimes eleccions (el 26-M)”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

“Ens han dit sempre que era impossible guanyar a Barcelona, però estem a punt de fer-ho i fer història”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

“Anem a recollir tota l'esperança que hem estat capaços de generar i convertir-la en victòria”

Ernest Maragall
ALCALDABLE D'ERC A BARCELONA

re un as de la màniga en forma de suports notables d'última hora, fins no fa gaire en l'òrbita socialista i dels comuns: l'arquitecta, i ex-regidora de Ciutat Vella, Itziar González –rebuda ahir amb una ovació–, l'activista Simona Levi o el filòsof Daniel Innerarity.

“El malson de l'establishment espanyol és que Barcelona tingui un alcalde republicà”, subratllava la número 2, Elisenda Alamany, en un discurs especialment abrandat i crític amb la tebior de Colau vers el procés, fins al punt que ha acabat sent “el mal menor” pel qual aposta aquesta gent. I és que la sensació general al partit era clara ahir: “Ho tenim a tocar.” ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Collboni i el PSC tancaven campanya al pavelló municipal del barri barceloní del Carmel en un dia de pluja ■ EFE

El PSC recorre a la por d'un alcalde independentista per moure vot a Barcelona

Collboni furga en la preocupació d'una part de l'electorat advertint-los que Maragall pot guanyar i que Colau està disposada a subordinar-li la ciutat

Xavier Miró
BARCELONA

Més durament que mai va carregar contra l'independentisme en el darrer acte de campanya el candidat del PSC a l'alcaldia de Barcelona, Jaume Collboni. Amatent a la possibilitat que Ernest Maragall (ERC) guanyi, però, sobretot, per aparèixer com l'única alternativa possible a ell, Collboni va recórrer a la por que un independentista sigui per primer cop alcalde de Barce-

La frase

“Ningú que defensi i s'estimi aquesta ciutat pot imaginar-se tenir un alcalde independentista”

Jaume Collboni
ALCALDABLE DEL PSC A BARCELONA

lona i a la por a deixar-ho en mans de Colau: “Jo no subordinaré la ciutat a res, que és el que faran els independentistes amb el suport de la senyora Colau.”

El candidat va advertir que el PSC és el “tallafores més important” per evitar, tot comparant-ho amb un malson, que “dilluns ens despertem amb un alcalde independentista”. L'alcaldable del PSC va aprofitar la suspensió com a diputats dels presos que al migdia havia aprovat la mesa del Congrés presidida per la socialista Meritxell Batet per advertir als independentistes que “la forma de mantenir viva una democràcia és respectant les lleis i les decisions de les

meses del Congrés, amb constitucions respectades i amb sentències que et poden agradar o no, però es respecten”.

El PSC fa una crida al vot útil dels “moderats” i de la seva base electoral històrica per treure el millor resultat possible a la capital —“ho tenim a tocar”— per condicionar govern en una votació en què els socialistes catalans volen recuperar alcaldies i, sobretot, no perdre'n d'importants i simbòliques com Tarragona o Lleida. ■

Graupera, contra els que “ens consideren uns merdes”

David Castillo
BARCELONA

Jugant a la contra i crítiques amb els poders fàctics que s'han apoderat de Barcelona, Jordi Graupera i la candidatura Barcelona és Capital han demostrat que tenen discurs. Ho van fer novament ahir a la sala

Bikini, on Adrià Alsina, Anna Arqué, Diana Coromines i Maria Vila, amb el suport de Clara Ponsatí, van obrir foc per exigir una ciutat “sense por” i contra el “qui dia passa, any empeny”. Graupera, que va arribar xop a Bikini, va oferir una oratòria vibrant, quasi guevarista,

Graupera va exhibir ahir un discurs contra la por i renovador ■ DANI CAJAL

amb un projecte de futur que trenqués les inèrcies de les elits espanyolistes que “s'han comprat un individu” (Valls), “una mona de Pasqua” (Bou), un que “ningú sap què fa” (Collboni) o “un responsable dels eterns problemes de Barcelona” (Maragall). No sé si sortirà o no, però Graupera exhibeix múscul i un independentisme sense complexos ni mesell, que no es mama el dit davant tants candidats que “no són de fiar” i que “han dinamitat l'empenta d'un poble perquè ens consideren uns merdes”. ■

Valls reivindica la Barcelona que va il·luminar el món

Diu que cal evitar convertir-la en “la palanca d'una república imaginària”

Manuel Valls durant la seva intervenció a la festa de cloenda de la campanya ■ ORIOL DURAN

Jordi Alemany
BARCELONA

Un Manuel Valls eufòric cantant l'*Amigos para siempre* que van popularitzar Los Manolos en els Jocs Olímpics del 1992 resumia ahir la que ha estat una de les idees mare de la campanya del candidat impulsat per Cs: fer de Barcelona aquella ciutat que “tothom estima i admira i que va il·luminar el món”. Per fer-ho possible l'ex-primer ministre francès va alertar de la necessitat que “no caigui en mans d'Ernest Maragall i del separatisme”, ni tampoc en les d'Ada Colau, perquè “són les cares d'una mateixa moneda” i pactaran. Hi va afegir que ell és l'únic que representa el vot útil

per evitar convertir Barcelona en “la palanca d'una república imaginària”.

Valls va assegurar que “són les eleccions més importants de la història democràtica” per trencar amb la “degradació” de la ciutat i que no hi hagi “ni fronteres, enemics, trinxeres ni bons i mals catalans com diuen els supremacistes”. Valls, acompanyat pel portaveu de Cs al Parlament, Carlos Carriosa, i l'excalde socialista de l'Hospitalet Celestino Corbacho, va dir que serà “l'alcalde de tots”, perquè per ell “no hi ha enemics ni adversaris” i va admetre que la campanya se li havia fet curta, a diferència de Colau, ja que tenia “ganes de més debats i trobades”. ■

Bou adverteix que “no es pot votar Vox”

R.M.B.
BARCELONA

L'alcaldable del PP, Josep Bou, va advertir ahir que “de cap de les maneres es pot votar Vox” perquè això servirà per restar vots a la seva candidatura “i donar vots a la CUP” i a altres partits. Bou va assenyalar, a l'acte de final de campanya que va fer a l'hotel Gallery, que ell representa

“l'única opció que no és ni d'esquerra, ni socialista, ni nacionalista” i va valorar que un resultat positiu seria obtenir quatre o cinc regidors a les eleccions municipals.

Pel que fa a la suspensió dels diputats presos per part de la mesa del Congrés, va afirmar que “s'imposa el sentit comú” i va considerar que no s'haurien d'haver presentat. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Colau concentra el darrer esforç a mobilitzar “el vot útil de l'esquerra”

■ La candidata dels Comuns visita la Prosperitat, on ja va fer un dels primers actes de campanya ■ L'alcaldeessa reclama la unitat del vot progressista

Jordi Panyella
BARCELONA

Capicua. Ada Colau va tornar ahir al vespre a Nou Barris per tancar la campanya electoral al mateix districte on l'havia obert fa quinze dies, per palpar de prop l'escalf dels veïns dels barris que fa quatre anys li van donar la victòria i cridar a la mobilització de tots ells per concentrar el suport del vot progressista amb el qual confia repetir l'èxit demà. La pluja va obligar la comitiva electoral dels comuns a refugiarse sota la pèrgola de la via Júlia i, tot i el temps desavinent i els problemes elèctrics, que van obligar l'alcaldeessa a aturar la seva intervenció dues vegades, la gent va acompanyar Colau en el seu últim míting de campanya, que, una vegada més, es va convertir en una petita festa.

Hi va ajudar el to de Colau, que en els últims actes s'ha crescut i ha arribat al final de la campanya en plena forma, i ahir ho va demostrar aconseguint un llarg aplaudiment de la concurrència quan va acusar Ernest Margall de viure instal·lat en la poltrona del poder des de fa anys i de desconèixer els proble-

L'últim míting de Colau es va fer sota la pèrgola de la Via Júlia, a la Prosperitat ■ JOSEP LOSADA

La frase

“Cal sortir a votar en massa i que tota la gent progressista de Barcelona concentri el vot”

Ada Colau
ALCALDESSA DE BARCELONA

mes reals de “la gent que no pot arribar a la fi de mes”

En el seu parlament, la candidata de Barcelona en Comú va repetir els arguments dels darrers dies, va fer balanç de l'obra feta i i

va defensar el programa de govern, que aposta per una Barcelona verda que faci front a les estructures de poder convencionals. Per poder continuar governant en aquesta línia Colau té molt clar que només ho aconseguirà si atreu cap a si tot el vot d'esquerra i per això ahir va fer una última crida a aquests votants.

“Sortim a guanyar”, va dir Colau envalentida, abans de demanar “a tota la gent progressista de Barcelona que concentri el vot” en la seva candidatura. Colau va insistir que

la seva és l'única opció per frenar “el pas de la dreta al govern de la ciutat”. Tant és així que de forma clara i diàfana va acabar la seva intervenció assegurant que la llista que representa és “el vot útil de l'esquerra a Barcelona”.

Van participar en l'acte el cor Revel i Quico Pi de la Serra, membre de la candidatura de Colau, que va aixecar el públic cantant *Si els fills de puta volessin*.

Per avui, Colau té previst passar el dia amb la família després d'atendre alguns compromisos amb els mitjans. ■

La candidata de la CUP de Barcelona amb tot el seu equip al final del míting ahir al vespre ■ ACN

Saliente: “Ara toca escollir i la CUP és la clau”

■ S'adreça als indecisos que no volen triar entre l'opció nacional i la social

Elena Ferran
BARCELONA

La candidata de la CUP, Anna Saliente, va assegurar ahir que seran la clau per portar a l'Ajuntament de Barcelona les “polítiques valentes”. Segons va dir, “s'ha acabat el temps i és el moment d'escollir entre l'opció transformadora”, dels anticapitalistes, o continuar amb la “marca Barcelona, del règim, i de la por i la repressió”, en referència al PSC. Per fer-ho va assegurar que disposen de la millor “estructura d'estat que no és de fum, sinó que la formen la gent de la ciutat”.

Envoltada de militants i simpatitzants la cap de llista de la CUP-Capgirem Barcelona es va adreçar als indecisos d'ERC i dels Comuns. “Nosaltres no fem triar entre la qüestió

social i nacional, perquè són dues cares de la mateixa moneda”, va dir entre aplaudiments dels assistents. “La independència la faran les classes populars, que tindran una república”, va afegir-hi. Saliente va tancar l'acte llegint una carta d'Anna Gabriel i recordant que el seu últim acte a Barcelona va ser en el mateix poliesportiu del barri de Nou Barris on ahir al vespre tancaven la campanya a les municipals. “No deixarem de lluitar fins que puguem ser aquí amb nosaltres”, va cloure.

La candidata va tenir el suport i les intervencions de Maria Rovira, Eulàlia Reguant i Carles Riera, qui va assegurar que són l'única força “intransigent” per fer que “no es tanqui des de dalt el que el poble va fer des de baix”. ■

Sauleda
Catering

On tu vulguis,
Quan tu vulguis!

catering@sauleda.cat
www.sauleda.cat
93 763 03 30

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cap a un transport públic més barat?

BARCELONA • La majoria de les candidatures en les eleccions municipals proposen abaratir títols concrets o un servei gratuït per a determinats col·lectius **PAGAR MÉS** • En contra, també hi ha propostes per crear peatges “de toxicitat” i “de congestió” per als vehicles que entrin a Barcelona

Vista de Barcelona des del Carmel en un dia de principis d'any en què hi havia prealerta per contaminació ■ JUANMA RAMOS

Joan Rueda
BARCELONA

En la majoria de les matèries sectorials, els diferents grups que es presenten a les eleccions municipals a Barcelona fan propostes que estan a les antípodes. En les propostes de mobilitat lligades ara ja de manera clara a les de millora de la qualitat de l'aire, però, no n'hi ha tantes, de diferències, tot i que el tractament que es dona al vehicle privat sí que ho és. Moltes de les candidatures proposen o bé abaratir determinats títols de transport públic o bé, directament, tendir cap a la gratuïtat en alguns col·lectius, com ara els joves. El motiu? Més que admetre que el sistema actual no funcionarà correctament, almenys, fins a l'arribada de la T-Mobilitat, l'any 2021, la majoria de partits ho veuen com una mesura per incentivar l'ús del transport públic i, en conseqüència, reduir l'ús del cotxe privat i la contaminació que genera.

L'alcaldeessa i candidata a la reelecció per Barcelona en Comú (BComú), Ada Colau, ha proposat un abaratiment de la T-Mes de 54 a 40 euros “perquè passi a ser d'ús

quotidià”, el canvi de la T-Jove de trimestral a mensual amb un cost de 30 euros “per facilitar-ne l'ús entre la gent jove, que són els usuaris del present i del futur”. “No podem esperar a la T-Mobilitat, per això rebaixarem el preu de la T-Mes, ampliarem la T-16 fins a 3 zones de l'àrea metropolitana i incrementarem la xarxa de bus i la freqüència del metro”, ha defensat durant la campanya. Colau afegeix que “el mateix canvi dels títols” sufragaria aquests canvis de tarifes. Segons la candidatura de BComú, per aconseguir “una Barcelona saludable i verda, que faci front a la contaminació amb polítiques valentes, cal incrementar un 30% la capacitat del transport públic”. Durant la campanya, Colau també ha proposat que el 75% dels carrers de la ciutat siguin “zones 30”, la connexió del tramvia per la Diagonal i l'increment de les freqüències del metro a 2 minuts i mig.

ERC no parla directament de reducció de tarifes, sinó de “racionalitzar-les” gràcies a la T-Mobilitat. Aquesta nova targeta, a més, ha de servir, per als republicans, per “establir avantatges per als usuaris habituals, els joves, les persones grans, les que estiguin a l'atur, etcètera”.

Una ciutat ‘caminable’

Les darreres dades indiquen que un 42% dels 4,7 milions de desplaçaments que tenen lloc cada dia laborable a Barcelona es fan a peu. I fins a un 45% amb mobilitat activa, bàsicament a peu i en bicicleta. Un 34% dels desplaçaments es fan en transport públic i només un 20% amb vehicle privat. A més, els barcelonins es mouen bàsicament, en un 86% dels desplaçaments, dins la ciutat. I només un 12% ho fa cap a fora. Això sí, unes 400.000 persones entren cada dia a Barcelona a treballar.

Entre les seves propostes de mobilitat, ERC aposta per fer avançar les obres de l'L-9 i l'L10, ampliar l'L-4 fins a la Sagrera, una connexió dels tramvies per la Diagonal “que garanteixi el retorn públic de la inversió”, augmentar les freqüències de pas dels autobusos i la construcció d'aparcaments dissuasius.

Junts per Catalunya (JxCat), que també recorda que l'harmonització de les tarifes arribarà amb la T-Mobilitat, aposta per un pla del vianant que preveu “fer una ciutat més amable i més a la mida de les persones” i que inclou fer voreres més amples, pacificar carrers o millorar la protecció dels passos de vianants. Entre les propostes de JxCat hi ha també un pla de coordinació semafòrica global per evitar la congestió del trànsit, l'impuls de l'adquisició i ús del vehicle elèctric i el desplegament de punts de càrrega i descàrrega a tota la ciutat, promoure les inversions per finalitzar les obres de les línies L9 i L10 del metro, així com les ampliacions de les L1, L2, L3 i L4 o augmentar els busos de barri i fer aparèixer els que funcionen a demanda.

La plataforma de Manuel Valls, sota el paraigua de Ciutadans, pro-

posa estudiar “la gratuïtat del metro” per als joves, en la línia de “promocionar el transport públic per lluitar contra la contaminació”. Valls, que considera que unir el tramvia “no és una prioritat”, sí que aposta pel bus elèctric i acabar les línies 9 i 10 del metro. El PSC defensa que el transport públic sigui totalment gratuït els dies en què es declari l'alerta per contaminació, “més com a mesura educativa”. Els de Jaume Collboni, que defensen la unió dels tramvies per la Diagonal, “per reduir la congestió i la contaminació a l'Eixample”, aposten per incentivar la transició cap al vehicle elèctric i acabar les obres de les línies 9 i 10 del metro.

El PP proposa establir la targeta T-18, que costaria 35 euros anuals als menors d'aquesta edat, i rebaixar la targeta jove a 50 euros a la zona 1. Per als populars, que veuen un despropòsit connectar els tramvies, les apostes de mobilitat passen per augmentar la freqüència de pas del bus, acabar les línies de metro i racionalitzar els carris bici.

La CUP defensa que cal reduir “almenys” el 50% del nombre de vehicles que actualment circulen per Barcelona i que per això cal “un pla de reducció de la velocitat als carrers, ampliar l'espai verd i els carrils bici segurs”. A més, els cupaires

ERC i Barcelona és Capital aposten per un peatge que BComú, JxCat i CUP s'avenen a estudiar

aposten per reduir les tarifes i que aquestes siguin “gratuïtes per als joves i les persones en vulnerabilitat econòmica”. Barcelona és Capital, per la seva banda, defensa que la unió del tramvia es decideixi en un referèndum vinculant i que es treballi en un model de transport públic “que tendeixi cap a la gratuïtat”.

Propostes de peatges

Dues formacions polítiques duen al seu programa electoral propostes de peatges, de peatges que podrien anomenar verds i que s'emmarquen en els que ja funcionen en ciutats com ara Londres. ERC defensa la posada en marxa d'un “peatge de toxicitat” que s'apliqui “en funció del grau de contaminació i el nivell d'ocupació dels vehicles” amb l'objectiu de reduir un 25% l'entrada diària de vehicles a la ciutat. Barcelona és Capital, la plataforma liderada per Jordi Graupera, aposta pel peatge de congestió, “mesura ja en marxa a Londres, Nova York, Estocolm o Milà”. La proposta dels de Graupera inclou un referèndum després del primer any per valorar-ne l'efectivitat.

BComú, JxCat i la CUP s'han mostrat disposats a estudiar possibles peatges, però un cop implementades les propostes de promoció del transport públic que defensen, mentre que el PSC, Valls i el PP s'hi oposen. ■